

DE INTERNATIONAL OPERA ACADEMIE SPEELT 'LA FINTA GIARDINIERA'

Synopsis

La Finta Giardiniera: een heerlijke opera over een schijnbare moord, over verlangen en passie. Een komische opera over dat onontkoombare duo: liefde en conflict.

De originele versie van La Finta plaatst de actie in het herenhuis van de burgemeester. In deze bewerking, echter, verhuizen we naar een luxe-kuuroord aan zee. De jaloezie en agressie van Belfiore over zijn geliefde Violante worden hier geënceneerd als een kortstondige aanval van dementie. Tenslotte voegen we in deze versie toe dat Belfiore Violante in het donker per vergissing voor een pop aanziet.

Bewerking en achtergrond

In het donker ziet de verliefde jongen Contino ('graafje') Belfiore een paspop voor zijn verloofde aan. Omdat ze hem niet antwoordt, wordt hij kwaad; in een gebaar van razernij breekt hij de pop. Heeft hij zijn geliefde gedood? Hij loopt weg, gek van angst, en zoekt zijn toevlucht in een kuuroord.

Zijn verloofde Violante heeft echter alles zien gebeuren. Ze voelt zich schuldig, en volgt hem; ze is ervan overtuigd dat ze Belfiore met pure liefde opnieuw voor zich kan winnen (een reactie die ook voorkomt bij slachtoffers van pesterijen). Ze volgt haar passie, en trekt ook richting kuuroord. Daar neemt ze een job aan als tuinier, samen met haar hulpje, Nardo.

Het kuuroord staat onder leiding van een therapeut en dokter (Il Podestà) en zijn assistente, Sepretta. Zij zorgen voor de gasten, die hier zijn om het verloren evenwicht in hun eigen leven te herstellen. Zo smacht de chronisch depressieve Ramiro naar zijn onbeantwoorde liefde Arminda, de dochter van de dokter. Op haar beurt probeert Arminda af te kicken van een alcoholverslaving. Nardo, het hulpje van Violante, leidt aan een aandachtsstoornis (ADHD) en ontloopt zijn taken om scherp te stellen op zijn nieuwste liefde: Sepretta. Die laatste is dan weer gewonnen voor de charmes van de dokter.

De dokter verwelkomt de valse moordenaar, en wil hem uithuwelijken aan zijn dochter; Belfiore lijkt volledig in te stemmen. Tegelijkertijd komt Violante aan (nu als 'valse tuinier' Sandrina), en raakt de dokter halsoverkop verliefd op haar.

De plot van 'La Finta Giardiniera' hangt aaneen van dit zootje ongeregeld aan bedrog en valse identiteiten. Dat resulteert in een spel van verlangen, passie, verleiding, jaloezie, seksuele frustratie, en nijd in alle mogelijke vormen. Voor even blijft de wereld enkel staande door verlangen en passie.

Die gedurfde premisse vormt het kader voor dit verhaal, waarin de personages slingeren tussen de polen van komedie en tragedie. De menselijke kwetsbaarheid staat centraal in deze opera, waarover deze bewerking een speelse blik en een komische filter werpt.

Mozart: 'La Finta Giardiniera'

De opera ging in première op 13 januari 1775, in München. Prins Maximiliaan III gaf opdracht tot de creatie ervan – de eerste opdracht die hij schonk aan de stad München – om zich zo te vertegenwoordigen op het stadscarnaval van 1775.

Na 'La finta semplice' vormt 'La finta giardiniera' Mozarts tweede komische opera (specifiek een 'dramma giocoso'). Vier jaar later, in de winter van 1774, zette de zakenman Johann Böhm het

stuk om in een Duits Singspiel (Die verstellte Gärtnerin, ook gekend als Die Gärtnerin aus Liebe (De verliefde tuinier)). In plaats van de eerdere recitatieven werden nu dialogen ingevoegd. Mozart werkte aan deze omzetting mee, en paste een deel van de muziek aan bij de nieuwe taal.

Het libretto van 'La finta giardinera' werd geschreven door Giuseppe Petrosellini, hoewel het lange tijd is toegeschreven aan Raniero de'Calzabigi en Marco Coltellini. Petrosellini, die vele komische opera's schreef, was een echte expert in de typologie van de Commedia dell'Arte. Het libretto is gebaseerd op een tekst van Raniero de'Calzabigi, die reeds in 1773 op muziek werd gezet door de Napolitaanse componist Pasquale Anfossi. Die eerdere versie ging in première in Rome.

'La finta giardinera' zit tjokvol ambiguïteit: personages veranderen van identiteit, mannen worden neergezet door vrouwen en omgekeerd, en dramatische, ernstige personages delen het podium met hun komische tegenhangers.

Dit vroege werk van Mozart bevat aria's en ensembles die reeds getuigen van een grote interpretatieve kracht: muzikaal loopt het werk op Mozart's 'ernstiger' opera's vooruit. Mozart ontwikkelt hier een uiterst emotionele taal, met sterke contrasten: Sepretta's vreugde compenseert Sandrina's verdriet, en beide vinden een alternatief voor hun eigen gevoelswereld in Arminda. Ook het verdriet van Ramiro wordt afgewisseld met komische aria's van Nardo, en in Belfiore komen fantasie en lichte droefenis samen.

Catalaans regieteam

Regisseur Gemma Beltran en set- en kostuumontwerper Ramon Ivars kiezen voor een hedendaagse vormgeving met veel mogelijkheden. Ze werken met elastische zuilen die door hun flexibiliteit op meerdere manieren de leefwereld van de personages kunnen weergeven.

Gemma Beltran richtte in 2002 de in Barcelona gevestigde Companyi Dei Furbi op. Beltran plaatst collectieve creatie voorop en werkt graag in de lijn van de Commedia dell'Arte. De compagnie bracht in tussentijd acht voorstellingen op scène en haalde verschillende prijzen binnen.

Ook Ramon Ivars is verbonden aan de Companyi Dei Furbi. Hij werkt sinds 1973 aan film-, tv-, theater-, opera-, dans- en circusproducties. Hij was o.a. te gast in de Finse Nationale Opera, Teatre Lliur te Barcelona en het Nationaal Theater van Barcelona.

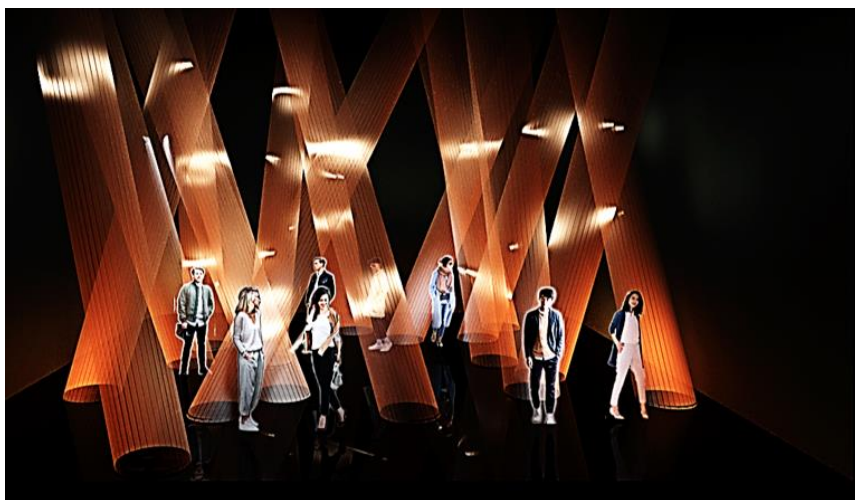

Foto decorontwerp Ramon Ivars